

Начало > ... > Парични Искове > Налагане На Мерки По Обезпечение На Искове В Държавите От
EC Italy

Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какви са различните видове мерки?

В италианската правна система са предвидени обезпечителни мерки, които могат да бъдат и предварителни по характер и които по принцип са временни. Обезпечителни мерки могат да се предприемат „преди“ да бъде заведено делото (мерки *ante causam*) или в хода на производството. Те могат да бъдат поискани и при започване на спора. Общите разпоредби, уреждащи обезпечителните производства, са предвидени в член 669 *bis* и сл. от Гражданския процесуален кодекс. Съществуват различни видове обезпечителни мерки: а) „предпазните“ мерки са предназначени за запазване на съществуващото положение по време на производството или за защита на имущество. Обезпечителният запор е пример за мярка, която попада в тази категория. По същество предпазните обезпечителни мерки имат за цел да гарантират, че продължителността на производството няма да обезсмисли изпълнението на изпълнителния лист, който ще бъде издаден впоследствие, например поради факта, че претендираното имущество е загубено или унищожено; б) „предварителни“ мерки са тези, които предугаждат, преди края на производството, последиците от окончателното решение. Следователно предварителните обезпечителни мерки имат за цел да гарантират, че лицето, което притежава правото, няма да остане неудовлетворено, което иначе би довело до вреди, които впоследствие не биха могли да бъдат поправени.

Обезпечителните мерки в общия случай са „типични“, но някои от тях, като например тези, които се отнасят до семейни въпроси, издръжка, патенти и др., са предвидени в специални закони. Възможно е обаче да се търсят „нетипични“ обезпечителни мерки, които са известни като спешни мерки и са уредени в член 700 от Гражданския процесуален кодекс. Тази разпоредба дава възможност на онези, които имат основателни опасения, че времето, необходимо за защита на правата им по обичайния ред, може потенциално да им нанесе непосредствена и непоправима вреда, да поискат от съда да предприеме спешни мерки, с които при дадените обстоятелствата има по-голяма вероятност да бъдат гарантирани последиците на решението по същество.

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

Постановяването на обезпечителна мярка зависи от изпълнението на две изисквания:

А) *periculum in mora*, т.е. наличие на основателни опасения, че до постановяването на решението по съществото на делото правото, което обезпечителната мярка е предназначена да защити, може да бъде непоправимо нарушено;

Б) *fumus boni juris*, т.е. наличие на достатъчни основания да се смята, че искът ще бъде уважен.

2.1 Производство

Процесуалните норми са предвидени в член 669 *bis* и сл. от Гражданския процесуален кодекс. Искането под формата на молба се внася в деловодството на компетентния съд. Преди да бъде образувано основното производство, молбата се подава до съда, в чиято подсъдност попада делото. Когато основното производство е в ход, молбата трябва да бъде подадена до съда, който разглежда съответния иск. След изслушване на страните и без излишни формалности, които не са от съществено значение за състезателното производство, съдът проучва — както сметне за най-уместно — необходимите изисквания за целите на исканата мярка, след което приема или отхвърля молбата, като издава разпореждане. Ако призоваването на ответната страна би могло да засегне изпълнението на мярката, съдът може да издаде мотивирано решение под формата на разпореждане, включващо, когато е необходимо, обобщена информация. В такъв случай със същото разпореждане съдът определя дата за изслушване на страните в срок от петнадесет дни и дава на страната, поискала мярката, задължителен срок не по-дълъг от осем дни, в рамките на който да изпрати уведомление за искането и за разпореждането. В съдебното заседание съдът може със свое разпореждане да потвърди, измени или отмени мерките, съдържащи се в първоначалното разпореждане.

Съдът може да приключи производството, като издаде разпореждане, с което отхвърля, удовлетворява частично или удовлетворява изцяло искането. Ако искането е удовлетворено и е било подадено преди началото на основното производство, в разпореждането за неговото приемане трябва да бъде определен задължителен срок, не по-дълъг от шестдесет дни, за започване на основното производство; това правило не се прилага за предварителни и спешни мерки, както е посочено в член 700 от Гражданския процесуален кодекс.

2.2 Основни условия

Постановяването на обезпечителна мярка зависи от изпълнението на двете изисквания, посочени по-горе: *periculum in mora* и *fumus boni juris*.

3 Предмет и естество на тези мерки?

Те имат характера на временни мерки до произнасяне на решение в основното производство. Това важи в пълна степен по отношение на предпазните мерки, за налагането на които се изисква производството по основния спор да е висящо, но е само отчасти вярно по отношение на предварителните мерки, които остават в действие без оглед на това дали е налице висящо производство, макар тези мерки да нямат същата правна сила, както окончателното съдебно решение, с което се урежда спорът между страните.

Съдържанието на обезпечителните мерки варира в зависимост от вида на опасностите, които те са предназначени да предотвратят. Например върху имуществото на длъжника може да бъде наложен запор. Разпореждането за възстановяване на работа на незаконно уволнен работник, от друга страна, налага задължение, което предполага извършването на определено действие.

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

С оглед на целта, която трябва да бъде постигната, обект на мерките може да бъде движимо или недвижимо имущество, както и произведения, които са предмет на интелектуална собственост и авторско право.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Предназначението на предпазните мерки е да запазят правното и фактическото положение, което е налице към момента на подаване на молбата за постановяването им, за да се гарантира, че през времето, което е необходимо за приключване на основното производство, правата на ищеца няма да бъдат накърнени. Предварителните мерки, от друга страна, имат за цел да постигнат изпреварващо последиците, които ще породи окончателното решение по основното производство.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

Обезпечителните мерки остават в действие до постановяване на съдебното решение по основното

производство, което ги замества. Предпазните мерки, за налагането на които се изисква производството по основния спор да е в ход (например разрешение за учредяване на законен залог по член 670 от Гражданския процесуален кодекс или на запор по член 671 от Гражданския процесуален кодекс), губят своето действие, ако основното производство не започне или не продължи в срока, предвиден в закона или определен от съда, или ако не бъде внесено изискано от съда обезпечение. Предварителните мерки, включително нетипичните мерки (чието съдържание се определя не от закона, а от съда в съответствие с член 700 от Гражданския процесуален кодекс), дори да не станат част от окончателното решение по делото, остават в действие, даже когато основното производство не започне или започне, но впоследствие бъде прекратено.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Решенията относно обезпечителните мерки, независимо дали с тях се удовлетворява или отхвърля искането за налагане на такива мерки, могат да се обжалват (съгласно член 669 *terdecies*) поради незаконосъобразност или с цел да се доведат до знанието на въззивния съд нови обстоятелства и основания, възникнали във връзка с обезпечителното производство.

Полезни връзки

► *Конституция на Република Италия* (EN)

https://www.senato.it/sites/default/files/media-documents/COST_INGLESE.pdf

► *Италиански закони и кодекси* (IT)

<https://www.normattiva.it/?language=en>

► *Граждански процесуален кодекс на Италия* (IT)

<http://www.altalex.com/documents/codici-altalex/2015/01/02/codice-di-procedura-civile>

► *Административнопроцесуален кодекс* (EN)

https://www.giustizia-amministrativa.it/documents/20142/93385/The_Code_of_administrative_trial.pdf/2809140d-bb4c-020d-6450-46b8ee58e88e

► *Административнопроцесуален кодекс* (FR)

https://www.giustizia-amministrativa.it/documents/20142/93385/Code_de_justice_administrative.pdf/cc543dcb-7de9-600f-8db5-7f5f707dd968

► *Административнопроцесуален кодекс* (DE)

https://www.giustizia-amministrativa.it/documents/20142/93385/VwPO_Sept_2021.pdf/be35d8f4-9476-11c6-a346-5ef2840c41d9?t=1634201175573

► *Съдебната система на Италия* (EN)

https://www.csm.it/web/csm-international-corner/consiglio-superiore-della-magistratura/sistema-giudiziario-italia-no?show=true&title=&show_breadcrumb=

► *Данъчен процесуален кодекс* (IT)

<http://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?id=%7bECD81E71-D37B-4722-AA36-116B5BCB2232%7d>

► *Министерство на правосъдието* (IT)

<https://www.giustizia.it/giustizia>

■ Последна актуализация: 28/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.